

ingenomen. Indien het een standpunt betreft over de interpretatie van de fiscale regelgeving, dan is het de vraag of een dergelijk antwoord rechtvaardig is. Want het is immers niet altijd te voorzien of een standpunt pleitbaar is, mede, omdat het niet altijd gemakkelijk is om de enig juiste interpretatie van rechtsregels te vinden. Stevens en Lubbers vermelden bovendien dat belastingbetalers niet altijd voldoende toegang hebben tot belastingregels. Soms kunnen zij daar niet eens mee omgaan.³⁵⁶ Dit kan op zichzelf bezien al een probleem zijn waarvoor de praktijk (moeizaam) een oplossing moet zoeken.³⁵⁷

Verstopping van de beroepsgang wordt eerder voorkomen, omdat de belastingbetaler zich bij een procedure veelal de kosten van deskundige bijstand moet getroosten. Deze kosten kunnen de griffierechten ver overtreffen.³⁵⁸ Smit wijst erop dat zowel het griffierecht als de kosten van rechtsbijstand in feite afbreuk doen aan het door Van Galen en Van Maarseveen geformuleerde beginsel van kosteloosheid van de bestuurlijke procedure en dat deze kosten een serieuze belemmering voor een procedure kunnen zijn.³⁵⁹ Overigens geldt dat de belastingrechter vanaf 1 januari 1994 op grond van artikel 5a Wet ARB in zijn oordeel kan beslissen te wiens laste de proceskosten dienen te komen en op welk bedrag die kosten moeten worden gesteld. Alleen de in artikel 1 van het Besluit proceskosten fiscale procedures genoemde proceskosten komen voor vergoeding in aanmerking. Het gaat in dezen om een wettelijk genormeerde vergoedingsregeling van een door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, om de kosten van een getuige of deskundige die door een partij is meegebracht of opgeroepen, dan wel van een deskundige die aan een partij verslag heeft uitgebracht, om de reis- en verblijfskosten van een partij, en om de kosten van uittreksels uit de openbare registers, telegrammen, internationale telexen, telefaxen en telefoongesprekken.³⁶⁰

2.6 Het tot stand komen van duidelijke, begrijpelijke fiscale wetgeving

De geschiedenis onderschrijft de betekenis van duidelijke, begrijpelijke belastingwetgeving. Men stelt derhalve eisen aan de kwaliteit van de belastingwetgeving. Volgens Reuvers zal de belastingdienst de kwaliteit van de belastingwetgeving beoordelen aan de hand van het bereik van de "opbrengstramingen" in de zogenaamde "Middelenwet". De belastingbetaler leidt volgens hem de kwaliteit van de belastingwetgeving onder meer af uit de aard en het doel van de belasting, uit de grondslagen en tarieven, uit korte

³⁵⁶ L.G.M. Stevens, A.O. Lubbers[55,blz.337].

³⁵⁷ Zie ook hoofdstuk 3.3.

³⁵⁸ Zie ook hoofdstuk 3.3.2.2.

³⁵⁹ J.A. Smit[56]: "In dit verband gaat het hem in het bijzonder om het griffierecht en de kosten van rechtsbijstand. Beide groepen van kosten doen in feite afbreuk aan het door Van Galen en Van Maarseveen geformuleerde beginsel van kosteloosheid van de bestuurlijke procedure. De ratio van dit beginsel is gelegen in de sterke afhankelijkheid waarin de belastingplichtige zich bevindt ten opzichte van de administratie. Deze afhankelijkheid brengt met zich mee dat, wil er daadwerkelijk sprake zijn van rechtsbescherming tegen de overheid, de belastingplichtige niet gehinderd moet worden door financiële drempels." (blz. 196); "Het is echter de vraag of de sterke stijging van de lasten in de afgelopen jaren niet ook de toegang voor serieuze belanghebbenden heeft belemmerd"(blz.197)

³⁶⁰ Zie hoofdstuk 3.3.2.2.